

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 3/9/23

תאריך:

בפני חברי הועדה:

ד"ר חגית דומב הרמן – יושבת ראש, נציגת המנהל הכללי

ד"ר אבי פישמן – נציג הסתדרות רופאי השיניים

עו"ד אלון דפנה – נציג היועצת המשפטית לממשלה

הקובל:

המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות

נגד

הנקבל:

ד"ר אחמד זהרה

[במאסר שירות בתי הסוהר]

דין וחשבון

בהתאם לסעיף 48(ג) לפקודת רופאי השיניים התשל"ט - 1979 (להלן: "הפקודה") מתכבדת הועדה ליתן דין וחשבון למנהל.

1. הנקבל הורשע ביום 19.1.2023 על סמך הודאתו בעבירות של "מגע עם סוכן חוץ", עבירה לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977; "מסירת ידיעה לאויב שעלולה להיות לתועלת האויב", עבירה לפי סעיף 11 לחוק האמור; וכן עבירה של "יציאה שלא כדין" עבירה לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) התשי"ד - 1954 (תפ"ח 69347-12-21, מחוזי ירושלים).

2. במסגרת כתב האישום המתוקן, בו הודה הנקבל, נטען כלפי הנקבל כי במועדים שונים במהלך השנים 2012 עד 2014 נפגש עם גורמים שונים בארגון "חיזבאללה" שבמדינת לבנון אשר הוכרז ע"י מדינת ישראל כארגון טרור.

3. כן נטען כי במהלך שנת 2021 חודש הקשר בין הנקבל לבין גורמים בארגון החיזבאללה. לפי גזר הדין הקשר נפסק רק עם מעצרו של הנקבל ובעטיו של מעצר זה.

4. הנקבל הורשע על סמך הודאתו בכתב האישום המתוקן ועונשו נגזר ל- 5 שנות מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו); שנת מאסר על תנאי; וחילוט של 1,000 יורו. להשלמת התמונה יוסף כי הנקבל ערער על גזר דינו לבית המשפט העליון אך ערעורו נדחה (ע"פ 4070/23).
5. בהתבסס על הרשעתו בבית המשפט המחוזי בירושלים הוגשה כנגד הנקבל קובלנה בה נטען כי המעשים בהם הודה והורשע מהווים התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים (סעיף 1)45 לפקודה וכן כי הנקבל הורשע בעבירות פליליות (סעיף 5)45 לפקודה).
6. בדיון מיום 15.5.24 הודה הנקבל במיוחס לו וביקש לטעון לעונש.
7. ב"כ הקובל מבקש בטיעונו להשית על הנקבל אמצעי משמעת של התליית הרישיון לצמיתות. טיעונו של ב"כ הקובל מושתת על שני אדנים: הראשון, המצב הביטחוני השורר בארץ - בכלל ולאחר ה- 7/10/2023 בפרט. אין בידנו כדי לקבל טיעון זה באשר לא נטען ואף לא הוכח קשר בין המיוחס לנקבל לבין אירועי השביעי באוקטובר ו/או אירוע ביטחוני אחר ובכך אף לא עסקה הרשעתו של הנקבל בהליך הפלילי. זאת ועוד, המעשים המיוחסים לנקבל התרחשו שנים עובר לאירועי השביעי באוקטובר ולא ניתן לראות באירועים אלה כטעם להחמיר בעונשו של הנקבל.
8. אין בפסיקה אליה מפנה ב"כ הקובל (ע"פ 6799/14 אילן אופיר נגד מדינת ישראל ות"פ 54589-02-17) המתייחסת לרף או מתחם הענישה ביום מתן גזר הדין (...ככלל מדיניות הענישה הנהוגה לשם קביעת מתחם העונש היא המדיניות בעת גזר הדין), כדי לתמוך בטענה כי שינויים חברתיים או כלכליים או ביטחוניים המתרחשים במדינה מהווים שיקול להחמרת הענישה במקרה קונקרטי.
9. במילים אחרות, בעת מתן גזר הדין ניתן להתייחס לרף הענישה הנהוג בעת מתן גזר הדין. על ב"כ הקובל להציג את רף הענישה הנהוג היום (אירועים ביטחוניים חמורים ככל שיהיו אינם מהווים רף ענישה).
10. רף הענישה אותו הציג הקובל בנסיבות הדומות לענייננו הנוגעות למגע עם סוכן חוץ אינו תואם את בקשתו:
- בעניינם של ד"ר זיאד עבד אל סלאם וד"ר חוסני נזמי אשר הורשעו אף הם על סמך הודאתם בנסיבות דומות, הותלה רישיונם לתקופה של 30 חודשים.
 - בעניינו של ד"ר דוד שמיר, שאף הוא מתייחס לנסיבות דומות: אף הוא הורשע בעבירה לפי סעיף 114 וכן לפי סעיף 112 (הדומה במהותו לסעיף 111) ועונשו נגזר לחמש שנים, הותלה הרישיון לתקופה של 6 שנים מיום שחרורו.
11. הקובל הציג מודל מתמטי מוצע לקביעת מתחם הענישה המשמעתית כפונקציה של מתחם הענישה הפלילית (הגם שטען כי לשני ההליכים תכלית שונה ואין לגזור מהענישה הפלילית את מתחם הענישה המשמעתית). מקובל עלינו הטיעון כי תכלית הדין הפלילי שונה מתכלית הדין המשמעתית (כפי שטען הקובל עצמו, בהתבסס על פסיקה ענפה) ומשכך, קשה להלום נוסחה מתמטית הגוזרת את העונש הראוי בהליך המשמעתית מהעונש שנגזר במסגרת ההליך הפלילי.
12. מנגד עותר הנקבל שלא לשלול את רישיונו לצמיתות.
13. איננו יכולים לקבל את טענת ב"כ הנקבל לפיה הנקבל יידרש, עם שחרורו מהכלא, לפרנס את משפחתו וככל שרישיונו יותלה הוא "יידחף" לזרועות החיזבאללה: "מה אתם מצפים, הוא צריך לפרנס, יש לו משפחה, אישה, יהיו ילדים אני מקווה, צריך להביא כסף, מאיפה אתם רוצים שהוא יביא? שהוא עוד פעם ייצור קשר עם חיזבאללה כי פה במדינה לא נותנים לו לעבוד ושום מקום לא לוקח אותו, אז מאיפה הוא יביא?"
14. ככל שיתקבל טיעון זה הרי שלעולם לא ניתן להתלות רישיונו של אדם, שהרי כל אדם נדרש לפרנס את עצמו או את משפחתו ואם תישלל ממנו זכות זו הרי שיידרש לחזור לסורו ולפעול באופן שאינו חוקי. דווקא טיעון זה (לצד נסיבות נוספות) יכול להעיד על חוסר הפנמה של המעשה, שהרי ישנה קשת של עיסוקים חוקיים בהם אדם יכול לעסוק בתקופה בה רישיונו מותלה, ואין סיבה שיבחר בעיסוק לא חוקי דוקא.
15. גם הטיעון כי המיוחס לנקבל נעשה בשני גלים ביניהם חלף זמן רב, טיעון שהיה רלוונטי אולי להליך הפלילי, פועל לדעתנו לחובת הנקבל במקרה הנדון. ניתן היה אולי לזקוף לזכות הנקבל

את העובדה שהגל הראשון היה עובר להסמכתו כרופא שיניים ובעת שהיה צעיר וקל דעת. דא עקא, הגל השני היה לאחר הסמכת הנקבל ולאחר שכבר עסק במקצוע ודעתו היתה "מיושבת". העובדה כי בחר לחזור על המעשים לאחר פרק זמן כה ממושך ולאחר הסמכתו מהווה נסיבה לחומרה ולא לקולא.

16. גם העובדה שהנקבל לא הביע כל חרטה בפנינו נזקפת לחובתו. הנקבל בחר בדיון להרחיב בטענות שונות על תנאי מחייתו בכלא אך לא טרח להביע חרטה על המעשים שהביאו אותו לשם.

17. גם עדותו של ד"ר דוב קשינובסקי לא הציגה טיעונים כבדי משקל לטובת הנקבל. ראשית יצוין כי העד הכיר את הנקבל היכרות שטחית לפרק זמן קצר יחסית ובעיקר מבחינה מקצועית. העד לא ידע כלל על מעשי הנקבל (לא בגל הראשון, עובר להיכרותם ולא בגל השני אשר התבצע כאשר כבר היו בקשר).

18. יצוין כי ההחלטה בעניין ד"ר כמאל טנוס אליה מפנה ב"כ הנקבל שונה מענייננו. שם דובר בהתבטאות ברשת ולא במעשים. ואכן, האישומים בהם הורשע ד"ר טנוס היו שונים וכך גם העונש שנגזר עליו. שם דובר ב"גל" אחד אשר לא חזר על עצמו.

המלצה להטלת אמצעי משמעת

19. לאחר בחינת טיעוני הצדדים אנו שותפים לעמדת ב"כ הנקבל שאין לשלול את רישונו של הנקבל לצמיתות. ב"כ הקובל לא הציג ולו מקרה אחד בו נשלל רישונו לצמיתות: לא בנסיבות דומות ולא בכלל.

20. יחד עם זאת, לא מצאנו נסיבות מקלות אצל הנקבל. העובדה שהנקבל עשה את המעשים ביוזמתו, ואף חזר עליהם כעבור תקופה ארוכה, ומקל וחומר לאחר שהחל הנקבל לעסוק כרופא שיניים, לצד העובדה שהנקבל לא הביע כל חרטה בפנינו ובשים לב לטיעון כי בהיעדר רישונו לא מן הנמנע כי יחזור על המעשים בליט ברירה, מהווים לטעמנו נסיבות לחומרה.

21. במכלול הנסיבות מצאנו לאמץ את שנקבע בעניינו של ד"ר דוד שמיר שעניינו דומה לענייננו וכך אף גזר דינו בהליך הפלילי.

בשקלול כל הנסיבות, תוך איזון בין חומרת המעשים לנסיבותיו של הנקבל, אנו ממליצים בפני המנהל להפעיל את הסמכות הנתונה בתקנה 15 ולהתלות את רישונו של הנקבל לתקופה של 72 חודשים (שש שנים), לאחר שחרורו הסופי מהמאסר אותו הוא מרצה.

ניתנה היום 14/10/2024

ד"ר חגית דומב הרמן	ד"ר אבי פישמן	אלון דפנה, עו"ד
יו"ר הועדה	נציג הסתדרות	נציג היועצת המשפטית
נציגת המנהל הכללי	רופאי השיניים	לממשלה